

FOTO PRIČA- U DRUČTVU SA BANJALUČKIM ALASIMA: Pecanje je divan hobi od kojeg

24/02/2013 21:17 by Administrator

U samom centru grada kod Gradskog mosta, odmah ispod tvrđave Kastel, postoji predivna oaza idealna za banjalučke alase. Na tom mjestu Vrbasa teče mirno, vir je dubok a obala široka i dovoljno pristupačna da se zabaci plovak u vod. Obala je baš onakva kakva treba da bude, zato to mjestašce i jeste magnet za pecaraše. Zanimljivo je što se na tom mjestu u svako doba godine može susresti pokoji strastveni pecaraš.

Piše: Ernest BUČIĆ

Njima ne smetaju ni najveće vrućine, niti temperatura spuštena ispod nule. Kiša, snijeg - ništa ne može da omete prave ribare od njihovog nauma da jutro provedu uz zelenilo Vrbasa, mirnošću njegovog toka i ljepotu riječnih boja koje se mijenjaju zavisno od preloma sjenki vrbaka povijenih ka vodi.

Upravo na tom mjestu, usred hladnih februarskih dana, srećemo dva iskusna banjalučka ribara Beđić Semku i Zvonku Lisićara kako tiho zabacuju udicu i čekuju u miru trzaj štap. Na stari pecaraški pozdrav "Bistro" odgovoraju sa smješkom, a Semko je priznao da ih dugo neko ko nije pecaraš nije pozdravio tim tradicionalnim pozdravom.

U ovo doba godine u virovima Vrbasa najviše i ima ribe.

Naše se tu pastrmke, šikobalja, a ponajviše klena... Na dan se može upecati desetak, a cijena komada je od 4 do 5 KM, zavisno od veličine.

- Ovdje smo svaki dan od sedam ujutro pa sve dok Vrbasa ne nadođe, kaže Semko i dodaje da ih čak ni susnježica, koja je padala prije neki dan, nije omela u ribarenju. - Meni pecanje, osim što je hobi, dođe i kao posao. Imam radno vrijeme, a za ribu koju upečam uvijek se naše kupac, kaže Semko.

Inače, kako kaže Semko, u ovo doba godine u virovima Vrbasa najviše i ima ribe. Bude tu pastrmke, šikobalja, a ponajviše klena. Po njegovim riječima, njih se na dan može upecati desetak, a cijena komada je od 4 do 5 KM, zavisno od veličine.

- Ako se uhvati nekih pet šest kila, to mu dođe kao dobra dnevnicica, kaže Semko i dodaje da kupaca uvijek ima, jer ljudi su navikli na ribare ispod tvrđave Kastel koji im iz svoje mreže uvijek mogu izvući povećeg klena ili šikobalja, pa kada im zatreba ribe, znaju gdje je mogu nabaviti.

Ribolovci Semko i Zvonko članovi su ribolovačkog društva iz Banjaluke. U njemu ima negdje oko 1.500 članova što govori da je ribolov u Banjaluci jedan od masovnijih sportova. Ipak u današnje vrijeme nije se lako baviti pecanjem.

- Ovo je fin i dobar sport, samo je za naše uslove pomalo skup, kaže Semko te napominje da je cijena dozvole 80 KM, ali da se odlazak negdje izvan banjalučkog reona plaća dodatne dvije marke. Uz sve to ima dosta i ulaganja.

- Dobar štap košta i do 400 KM, role i kolutovi 40 do 50 KM, a tu su i mreže, udice, plovci, silk... Čime i ribarsko odijelo koštaju i do 200 maraka. Kada se sve zbroji, dođe se do brojke blizu 1000 KM, što i nije malo novaca, kaže Semko.

Da bi bio član ribolovačkog udruženja dovoljno je da se plati dozvola za pecanje, ali sagovornici priznaju i da veliki broj njihovih kolega peca "na crno".

U današnje vrijeme kada sa svih strana dolaze loše vijesti, ribarenje je kao melem za dušu. Gdje bi svoje penzionerske dane bolje i kvalitetnije

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

proveo nego pored Vrbasa, kaže Zvonko, ekspert za pecanje 'zekica' - Ove godine dosta je
Alanova koji nisu produžili dozvole, pa kada ih lovuvar upita za dozvole, ribari im pokažu one lanjske, kaže
Zvonko i dodaje da je to razumljivo jer je narod udarila velika besparica.

- Pošto su većina pecara penzioneri koji jedva spajaju kraj sa krajem, lovuvari im uglavnom "progledaju kroz
prste", kaže Zvonko. On, kako kaže, zimi ne peca ništa osim sitnih riba zvanih "zeke", a Semko u Ajali dodaje da
je njegov drugar među ostalim ribarima poznat kao ekspert za 'fatanje te vrste ribe. Tvrdi da ih na dan zna napecati i
do pedesetak komada.

Zvonko je skroman pa se čak i postidio na ove riječi hvale. On kaže da je za njega pecanje rasonoda i razbibriga.

- U današnje vrijeme kada sa svih strana dolaze loše vijesti, ribarenje je kao melem za dušu. Gdje bi svoje
pensionerske dane bolje i kvalitetnije proveo, nego pored Vrbasa, zaključuje na kraju ove priče Zvonko.

Upravu je ovaj stari banjalučki alas, jer Vrbas je zaista čarobna rijeka...

Izvor vijesti: (DEPO PORTAL, BLIN MAGAZIN/eb)